

கண்ணாடியின்
முதுகுத் தோலுறித்து
என் முகம் ஓட்டினனே
கண்ணாடி தன்
நரத்தை மீ சதை தாடி என
ஓன்றடுத்து ஓன்றாகத்
தடவித் தழுவி எந்த குறகையையும்
அவதானிக் காமல் அதை அப்படியே
என்னில் ரசித்துக்கொண்டிருந்தது
தன் இளவயதோதிக அழகை
முதன் முறையாக.

00000

00000000 0000000 000000.

ஓவ்வொருவருக்கும்
அவ்வவர் இனக்கங்களையொத்து
அந்தந்த முகமாகவே ஒப்பனித்திருக்கிறனே
என் சிதைக்கு வழியனுப்பவந்திருக்கும்
என் அன்பு முகமடிகளின்
கண்களாக்கு
கடசைவரை
காட்சிப் பிழையாகவே
நானும் என் முகமும்
எரியத்தொடங்கினோம்
என் பெயரைக்கொண்ட
நான் வளர்த்த நாய் மட்டும்
புத்தாசனையுடன்
என் ஆன்மாவையே
வழக்கம் போல இப்போதும்
சுற்றி சுற்றி வந்துகொண்டிருக்கும்
என் திட்டாந்தரத்தை குரதைத் தபடி
என் வீட்டில்
பள்ளி...
யாராவது அதனிடம்
நன்றியைப் பற்றி பச்சிவிடாதீர்கள்
அதற்கு அறிவும் வயதும்
ஐந்தே ஐந்துதான்.

0000

000000 000 0000000000

எதையுமே வாய்திறந்தோ
சமிக்ஞையிலோகட்ட
கடேட்டதாக திரியவில்லை

கபி நரேந்த்ரு
கபி பயந்த்ரு
கபி நம்பி, கும்பிட்ரு
கபிப்பணிந்த்ரு
கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறோம்
எதையும் பற்றுக்கொண்டதாக
தெரியவில்லை

வணிகத்தின் பீடத்தில்
அமர்த்தப்பட்ட்ரு
தான் தொழில்படும்
தொழிலுக்கு
எப்பி தொழில் பக்தியுடன்
காட்சியளிக்க முடிகிறது ?

அது உன் பிரகஞ்சை ஒளிக்கற்றைகளிலிருந்து
பிரதிபலிக்கும்
காட்சிப் பிழையாதலால் ,

உன்னை அத்தனை ஆதர்சனமாக
வணங்க முடிகிறது உனக்கு
அவ்வொளி தகிக்கும் வரை
பிறருக்கு
மீண்டும்மொருவர்
மீண்டும் சிலர்

உன் அன்பின் பிம்பத்தை வைத்து
யாரோ செய்யும் சந்தைபடும் துதலுக்கு
நீயும் ஒரு நுகர்வாரோகியாகி
கூண்ப்படும் திக்கொள்ள
ஒளடதங்களை நற்றெறியில் பிசிக்கொள்கிறாய்

பட்பினியிலிருப்பவர்க்கும்
படிப்பு கிடகைகாதவர்க்கும்
அன்பே சிவம்
அன்பே சிலுவை
அன்பே 65 பிரியாணி
அன்பே பசி
உன் அன்பே ஆதி அமுதசுரபி
என்றுணர்ந்தபின்
கோவில் சல்லவணைடாம்
உன் வீட்டு நிலகைகண்ணாடியிடம்
உன்னை காண்பி
உன் கண்களில்
கடவுள் உணர்வு
களகைகட்டியிருப்பது

